

Sněžnej muž

Greenhorns

1. Studenej vítr honí sníh cestou zavátou,
stopy, jak nohy sloní, teď vidím před chatou
a tebe marně sháním, pod postel nahlížím,
kam ztratila ses, to já dobře vím.

R. To sám sněžnej muž se tu bral,
to sám sněžnej muž si tě vzal,
tak tedy pozdravuj jeho ledovou sluj
a já si v klidu kotlík grogu dám.

2. Teď okna kvetou mrazem, já zase našel klid
zas klepu popel na zem a můžu nahlas klít
a nemusím se hádat a vynakládat um,
abych si moh dát tajně malej rum.

R.

3. Studenej vítr honí mraky, jak duchů sbor,
stopy jak nohy sloní se táhnou za obzor
a můj bernardýn klímá, nijak tě neshání,
on má rád ticho a hodin tikání.

R.